

Full diocesà

31 de juliol del 2016

Clausura de l'Any Jubilar Ignasià

Avui és Sant Ignasi de Loiola, festa important a Manresa, d'on és el copatró. I avui és un dia especial.

A 2/4 de 7 de la tarda, el senyor bisbe de Vic, acompanyat pel pare provincial dels jesuïtes, tancarà amb clau la Porta Santa del Jubileu al santuari de la Santa Cova de Sant Ignasi. I una hora després, a 2/4 de 8 del vespre, hi haurà una celebració solemne a la basílica de la Seu de Manresa, lloc ignasià de primer ordre, per tal de concloure el primer any jubilar del camí ignasià.

El pare David Guindolain ha fet balanç d'aquest jubileu en la revista *Pax*: «Més de dues mil persones cada mes han pogut travessar el llinar amb què expressaven el desig

de conversió evangèlic [...]. Cadascú amb la seva curiositat o set espiritual; alguns de ben lluny, com l'Argentina, altres del mateix barri de les Escodines, i que mai no s'hi havien atansat.»

Ha estat un goig per a la Companyia de Jesús l'acolliment dels pelegrins a la Cova, l'ampliació de les llengües en què s'ofereixen els recursos escrits que permeten d'entendre millor l'indret, l'eucaristia setmanal a la capella del Rapte (durant la Quaresma i la Pasqua), així com la pregària vespertina setmanal a la Coveta.

La Porta Santa restarà tancada fins al 31 de juliol del 2021, quan començarà el segon Any Jubilar de Sant Ignasi.

«Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses»

Diumenge XVIII de durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de l'Eclesiastès

Vanitat i més vanitat, deia el Portaveu-del-poble, vanitat i més vanitat, tot és en va. Després que un home s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia, ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res. També això és en va, i és una gran dissort. Perquè, de fet, què en treu l'home de tot esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol? Passa els dies en el desfici i en les penes de la seva servitud, i de nit el seu cor no descansa. També això és en va.

(1,2,2,21-23)

Salm responsorial

Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.

(Salm 89)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria. Per tant, feu morir allò que us lliga a la terra: fornicació, impuresa, passions, mals desigs i l'amor al diner, que és una idolatria; no us enganyeu els uns als altres, vosaltres que us heu despulat de l'home antic i del seu estil d'obrar, i us heu revestit del nou, que es renova a imatge del seu Creador i avança cap al ple coneixement. Aquí ja no compta ser grec o jueu, circumcís o incircumcís, bàrbar o escita, esclau o lliure, sinó que Crist ho és tot, i és de tots.

(3,1-5.9-11)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, un de la gent digué a Jesús: «Mestre, convinceu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència.» Jesús li contestà: «Bon home, qui m'ha encomanat a mi que fes de jutge o de mediador entre vosaltres?» Llavors digué a tothom: «Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tinguis diners de so-

bres, els seus béns no li podrien assegurar la vida.» I els ho explicà amb una paràbola: «Un home ric va treure de les seves terres unes collites tan abundants que no tenia on guardar-les. Tot rumiant es va dir: ja sé què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans, hi guardaré tot el meu gra i les altres mercaderies meves i em diré a mi mateix: "Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te." Però Déu li digué: "Vas errat! Aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida i tot això que volies guardar-te, de qui serà? Així passa amb tothom qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric als ulls de Déu".»

(12,13-21)

«Perquè, de fet, què en treu l'home de tot esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol? Passa els dies en el desfici i en les penes de la seva servitud, i de nit el seu cor no descansa»

Insensats

Josep Molist i Rifà, prev.

L'autor del llibre de l'Eclesiastès vol relativitzar l'esnobisme de la cultura hel·lenista que anava penetrant en els costums jueus del segle III abans de Crist. Amb genialitat, agudeses i ironia, el llibre més postmodern de la Bíblia ofereix unes reflexions sapiencials que recolzen en la vida de l'autor —anomenat Cohèlet—, personatge misteriós que fa pensar en els personatges de Jorge Luis Borges. El fragment és tan sols el tast d'un opuscle deliciosament escèptic en relació a la vanitat, actitud recurrent en el tarannà universal de l'home de tots els temps. El sentit que el text pren en relació amb l'evangeli d'avui incideix en la futilitat de la cobdícia i els afanys inútils que tantes vegades sedueixen l'ambició. Cohèlet no proclama —com sí que farà Jesús— que els pobres són benaurats, però nega que ho siguin els rics. En la paràbola del ric insensat —que solament es troba en l'evangeli de Lluc— el mestre adverteix que organitzar la vida sense tenir en compte el judici de Déu és, pel cap baix, ser curt de vista. La fascinació per les riqueses no és altra cosa que un miratge, com ho eren els ídols. I, com els ídols, ens allunya de la salvació.

El text de la segona lectura forma part de la catequesi paulina sobre el baptisme. Ens recorda que, havent ressuscitat juntament amb el Crist, «hem de cercar les coses de dalt». Evocant el gest ritual d'imposar el vestit blanc als neòfits, amb pedagogia mistagògica, l'apòstol evoca la dignitat del cristià. Els fruits del baptisme són molts i diversos. Però cap no ens permet de contemporitzar amb els valors materialistes i hedonistes que ofereix el món. Seria insensat per als qui han nascut de nou.

Agenda

Lit. hores: Setmana II

1 dilluns

—Sant Feliu, màrtir (*304)
—Sant Alfons Maria Ligori, bisbe i doctor de l'Església (1696-1787)
Jeremies 28,1-17 / Salm 118 / Mateu 14,13-21

2 dimarts

—La Mare de Déu dels Àngels
—Sant Eusebi de Vercel·li, bisbe (*371)
Jeremies 30,1-2.12-15.18-22 / Salm 101 / Mateu 14,22-36

3 dimecres

—Santa Lídia, verge
—Sant Nicodem (s.l)
Jeremies 31,1-7 / Salm Jeremies 31,10.11-12ab.13 / Mateu 15,21-28

4 dijous

—Sant Joan Maria Vianney, (1786-1859)
Jeremies 31,31-34 / Salm 50 / Mateu 16,13-23

5 divendres

—La Mare de Déu de les Neus
—Sant Osvald, laic (*642)
Nahum 1,15;2,2;3,1-3.6-7 / Salm Deuteronomi 32,35cd-36ab.39abcd.41. / Mateu 16,24-28

6 dissabte

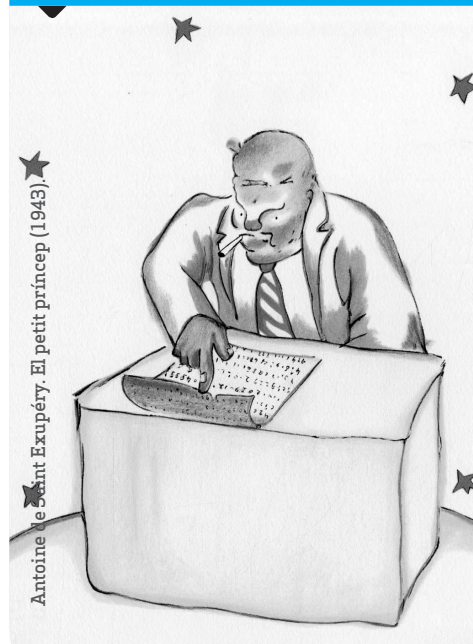
—Transfiguració del Senyor
—Sants Just i Pastor, màrtirs (*304)
Daniel 7,9-10.13-14 / Salm 96 / Lluc 9,28b-36

7 diumenge XIX de durant l'any / Cicle C

—Sant Sixt, papa (257)
Saviesa 18,6-9 / Salm 32 / Hebreus 11,1-2.8-19 / Lluc 12,32-48

La imatge

L'home de negocis.

Jesús amb una paràbola anomena neci l'home ric que té collites esplèndides i fa projectes d'ampliació de negocis i es diu a si mateix: «Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te», però només reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric als ulls de Déu. Avui la causa de les crisis socials i personals continua essent la cobdícia i l'estupidesa.

El camí de sant Ignasi, camí de llibertat

Romà Casanova, bisbe de Vic

Justament avui, 31 de juliol, festa de sant Ignasi de Loiola, es conclou un any jubilar Ignasià en preparació per a la celebració del cinquè centenari de la seva conversió, que fou l'any 1522, a la seva vila natal de Loiola i que el va portar a Montserrat i després a una estada llarga i fructuosa a la ciutat de Manresa. L'any jubilar que avui tanquem ha portat moltes persones de diverses nacionalitats a recórrer el camí ignasià, seguint les seves petjades, des de Loiola fins a Manresa. Tant els santuaris de Loiola com el de la Cova Santa de Manresa han estat lloc de misericòrdia abundosa, amb el do de la indulgència plenària. Per tot el que Déu ha fet en els nostres cors, per intercessió i exemple de sant Ignasi, en donem gràcies.

El camí interior que va recórrer sant Ignasi és el camí de la llibertat autèntica. I aquest camí no és pas fàcil, perquè és camí de gràcia abundosa de Déu i de lluita personal en resposta a aquesta gràcia. La seva vida, portada per la providència divina, va avançant en la recerca de la llibertat plena. La convalescència per a la curació de les ferides de la guerra són un temps propici per a anar veient el que omple de veritat el cor i el que solament és

alegria i pau passatgeres. A poc a poc el seu cor experimentava la pau que prové del compliment de la voluntat de Déu. Però la llibertat és un camí llarg i per això anà cercant-la més i més amb l'ajut de la gràcia de Déu. Volia en el seu cor fer el discerniment d'esperits, per veure al millor possible allò que és la voluntat de Déu i el que solament és recerca amagada d'un mateix.

La seva llarga estada a Manresa, en pregària i austeritat, el porten a fer aquest discerniment i a prendre la decisió de ser sempre per al Senyor en la llibertat del qui el vol estimar tothora confiant en la gràcia de Déu, l'única realitat que pot fer possible la perseverança fins al final. A la vora del riu Cardener va tenir lloc un tombant en el camí de seguiment de Crist. Després d'un temps de tenebra i proves, estant assegut i mirant el riu, se li van obrir els ulls d'aïtal manera que totes les coses li semblaven noves. El lliurament al Senyor, el camí de la llibertat, l'havia trobat. Ell mateix ho expressava en aquestes paraules fetes pregària: «Preneu, Senyor, i rebeu tota la meua llibertat, la memòria, l'enteniment i tota la voluntat. Doneu-me el vostre amor i gràcia, perquè això em basta.»

